

Сударенко О. В.,
<https://orcid.org/0000-0002-4336-546X>
кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри адміністративного, фінансового та інформаційного права
Державного торговельно-економічного університету

СПЕЦІАЛЬНІ ПОДАТКОВІ ПЕРЕВІРКИ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ

SPECIAL TAX INSPECTIONS ACCORDING TO THE LEGISLATION OF UKRAINE

Стаття присвячена дослідженню питань правового регулювання проведення перевірок платників податків, зокрема спеціальних перевірок. Податкові органи реалізують право на проведення перевірок шляхом проведення камеральних, документальних та фактичних перевірок. За дванадцять років існування Податкового кодексу України кардинально змінився предмет проведення камеральних та документальних перевірок, з'явилися нові суб'єкти, стосовно яких може бути проведено зазначені перевірки. До спеціальних податкових перевірок належать: спеціальна камеральна перевірка нерезидента, який постачає електронні послуги на митній території України фізичним особам та фізичним особам-підприємцям, які не зареєстровані платниками ПДВ; одноразова (спеціальна) камеральна перевірка, яка провадиться щодо одноразового (спеціального) добровільного декларування та належної сплати грошового зобов'язання; перевірка з питань дотримання платником податків принципу «витягнутої руки»; перевірка контролюючої особи. До спільних ознак, характерних для спеціальних податкових перевірок належить: 1) правовий механізм проведення спеціальних податкових перевірок не знайшов відображення у Главі 8 ПК України, а визначений іншими нормами ПК України; 2) стосується виключно загальнодержавних податків: ПДВ, податок на прибуток підприємств, податок на доходи фізичних осіб; 3) особливий суб'єктний склад. В даних правовідносинах як контролюючий орган бере участь центральний податковий орган, підконтрольним суб'єктом є спеціально визначений суб'єкт; 4) спеціальний предмет проведення перевірки; 5) інший строк подання звітності, яка є предметом відповідної перевірки; 6) обов'язок подання документації виключно в електронній формі; 7) більш тривалий строк проведення перевірки; 8) проведення таких перевірок не перешкоджає податковим органам проводити інші податкові перевірки, визначені ст. 75 Податкового кодексу України. Кожна із спеціальних перевірок має також ряд власних спеціальних ознак. Вироблено пропозиції удосконалення законодавства у зазначеній сфері.

Ключові слова: податкові перевірки, спеціальні податкові перевірки, грошове зобов'язання платника податків, податковий контроль, способи податкового контролю, оскарження рішень податкових органів.

The article is devoted to the study of issues of legal regulation conducting inspections of taxpayers, in particular special inspections. Tax authorities exercise the right to carry out inspections by conducting chamber, documentary and actual inspections. During the twelve years of the existence of the Tax Code of Ukraine the subject of chamber and document inspections has changed fundamentally, new subjects have appeared, in relation to which the above inspections can be carried out. Special tax inspects include: special chamber inspection of a non-resident who supplies electronic services to of the customs territory of Ukraine to natural persons and natural persons-entrepreneurs, who are not registered as VAT payers; disposable (special) chamber verification, which is carried out in relation to a one-time (special) voluntary declaration and due payment of a monetary obligation; verification of questions observance by the taxpayer of the "outstretched hand" principle; inspection controlling person. To the common feature's characteristic of special ones tax inspections belong to: 1) the legal mechanism of conducting special tax inspections were not reflected in Chapter 8 of the Tax Code of Ukraine, and determined by other norms of the Tax Code of Ukraine; 2) applies exclusively national taxes: VAT, corporate income tax, Income tax; 3) special subject composition. In these legal relations, the central tax authority participates as the controlling body, controlled entity is specially defined the subject; 4) special subject of inspection; 5) another term submission of reporting, which is the subject of appropriate verification; 6) duty submission of documentation exclusively in electronic form; 7) longer the term of the inspection; 8) conducting such checks is not an obstacle tax authorities to conduct other tax audits specified in Art. 75 of the Tax Code of Ukraine. Each of the special checks also has a number of own special features. Suggestions for improvement have been made legislation in the specified area.

Key words: tax inspections, special tax inspections, monetary liability of the taxpayer, tax control, methods tax control, appealing decisions of tax authorities.

Постановка проблеми. З першого липня 2023 року податкові органи відновлюють проведення перевірок платників податків, тому актуальним, на нашу думку, є дослідження питання правового регулювання здійснення податкових перевірок. Податкові органи реалізують право на проведення перевірок шляхом проведення камеральних, документальних та фактичних перевірок. За дванадцять років існування Податкового кодексу України кардинально змінився предмет проведення камеральних та документальних перевірок, з'явилися нові суб'єкти, стосовно яких може бути проведено зазначені перевірки, що і зумовлює потребу проведення наукового дослідження та пересмислення наукових категорій.

Аналіз публікацій. Питання податкового контролю досліджували представники науки фінансового права: Маринів Н.А. [1], Логвин А.В. [2], Пасько Т. [3], Ліпський В.В. [4]. Слід зазначити, що питання правового регулювання спеціальних податкових перевірок не були предметом наукових досліджень. Водночас практика оскарження рішень та бездіяльності податкових органів в судових органах та до Ради бізнес-омбудсмена засвідчує, що до п'ятірки найбільш оскаржуваних питань належать питання щодо порушень податкових органів під час проведення податкових перевірок. Тому вважаємо, що це також визначає актуальність нашого дослідження.

Мета дослідження – дослідити сучасний стан правового регулювання податкових перевірок платників податків, виокремити ознаки спеціальних податкових перевірок, виробити пропозиції удосконалення законодавства у зазначеній сфері.

Основна частина. Найбільше змін щодо предмету проведення перевірки зазнала камеральна перевірка. На момент прийняття Податкового кодексу України (далі – ПК України) ст. 75 передбачала, що камеральною є перевірка, яка проводиться у приміщенні органу державної податкової служби виключно на підставі даних, зазначених у податкових деклараціях (розрахунках) платника податків [5]. В подальшому предмет проведення камеральних перевірок неодноразово доповнювався.

Якщо говорити про *загальні податкові камеральні перевірки*, (виділено автором) вони стосуються:

податкової звітності (розрахунків) щодо загальнодержавних та місцевих податків і зборів податкової системи України;

своєчасності та повноти сплати податку на прибуток підприємств, який сплачують окремі суб'єкти: резиденти Дія Сіті, що перебувають на особливому порядку оподаткування податком на прибуток; суб'єкти, які здійснюють діяльність з торгівлі валютними цінностями у готівковій формі;

своєчасності реєстрації податкових/акцизних накладних та/або розрахунків коригування до податкових/акцизних накладних, виправлення в них помилок та даних у системі обліку даних реєстраторів розрахункових операцій (СДО РРО);

своєчасності сплати узгодженої суми грошового зобов'язання виключно на підставі даних, що зберігаються (опрацьовуються) в інформаційних базах податкового органу.

Крім загальних податкових камеральних перевірок, є ще *спеціальні*. Так, згідно з п. 208-1.11 ст. 208 ПК України, камеральною спеціальною перевіркою вважається перевірка, що проводиться у приміщенні контролюючого органу на підставі даних, зазначених у спрощеній податковій декларації, поданій особою-нерезидентом, зареєстрованою як платник ПДВ, яка постачає електронні послуги на митній території України фізичним особам та фізичним особам-підприємцям, які не зареєстровані платниками ПДВ. Податкова декларація подається в електронній формі через спеціальне портальне рішення для користувачів нерезидентів. Строк проведення перевірки відрізняється від загальної і не може перевищувати 90 календарних днів (далі – к.д.), наступних за днем подання спрощеної податкової декларації. При цьому така декларація подається за кварталний звітний період, а не за місячний. За результатами проведення камеральної спеціальної перевірки щодо ПДВ, у разі виявлення порушення, складається не акт, а податкове повідомлення, що містить детальний розрахунок податкового зобов'язання (за наявності) та

штрафних фінансових санкцій, а також обставини вчиненого правопорушення, встановлені під час цієї перевірки, та граничні строки сплати грошового зобов'язання. Правовий механізм надіслання податкового повідомлення особі-нерезиденту визначено у ст. 58-1 ПК України. Податок сплачується в іноземній валюті (євро або долар США). Про вид валюти платежу платник податку повинен зазначити у поданій до центрального податкового органу заяві про реєстрацію як платника ПДВ. До особливостей зазначеної перевірки належить також те, що її провадить центральний податковий орган, який наділений правом не тільки надсилати податкове повідомлення, а й витребувати від особи-нерезидента узагальнену інформацію про постачання на митній території України електронних послуг фізичним особам, про вартість поставлених послуг, а також про строки оплати. Спрощена податкова декларація та уточнюючий розрахунок до неї заповнюються державною та англійською мовами. Слід зазначити, що нерезидент не сплачує штраф у розмірі 3% від суми недоплати, у разі подання уточнюючого розрахунку. Разом з тим, сума надміру сплаченого податку, зазначена в уточнюючому розрахунку, автоматично зараховується у рахунок сплати податкових зобов'язань з ПДВ наступних податкових періодів, а у разі анулювання реєстрації платника податку – не підлягає поверненню з Державного бюджету.

Ще одним видом спеціальних камеральних перевірок є одноразова (спеціальна) камеральна перевірка, яка провадиться щодо одноразового (спеціального) добровільного декларування та належної сплати грошового зобов'язання [6]. Згідно з п. 1 Підрозділу 9–4 Розділу XX ПК України одноразове (спеціальне) добровільне декларування – це особливий порядок декларування фізичною особою, належних їй активів, розміщених на території України та/або за її межами, якщо такі активи фізичної особи були одержані (набуті) такою фізичною особою за рахунок доходів, що підлягали в момент їх нарахування (отримання) оподаткуванню в Україні та з яких не були сплачені або сплачені не в повному обсязі податки і збори та/або які не були задекларовані в порушення податкового та валютного законодавства, контроль за дотриманням яко-

го покладено на контролюючі органи, протягом будь-якого з податкових періодів, що мали місце до 01.01.2021. Водночас, не належать до декларантів, отже не можуть скористатися відповідним правом: особи, які з 01.01.2010 виконували або виконують публічні функції; особи, щодо яких з боку України застосовані спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції); особи, яким на початок спеціального декларування не виповнилося 18 років або які є недієздатними особами і при цьому перебувають на повному утриманні інших осіб (у т.ч. батьків) та /або держави, або є особами, дієздатність яких обмежена і над такими особами встановлена опіка/піклування. Зазначена декларація також подається до центрального податкового органу в електронній формі. Слід зазначити, що одноразове добровільне декларування фізичними особами належних їм активів закінчилося в березні 2023 (тривало з 01.09.2021 по 01.03.2023). Проте, строк проведення такої камеральної перевірки щодо поданої декларації становить 60 к.д. За наслідками проведення камеральної перевірки можливо чотири варіанти розвитку подій: перший позитивний, в декларації все гаразд, наступні три – у разі виявлення податковими органами помилок арифметичних чи логічних, що зумовлюють потребу подання відповідної уточнюючої одноразової спеціальної добровільної декларації протягом 20 к.д., а у разі недоплати податку – сплатити суму недоплати протягом 10 днів з дня отримання повідомлення. Якщо є переплата – то реалізувати право на отримання надлишково сплачених сум коштів згідно зі ст. 43 ПК України.

При цьому, у разі встановлення протягом 365 к.д. з дня подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації порушення фізичною особою умов розміщення валютних цінностей у банківських та/або інших фінансових установах, відсутності відповідних підтвердних документів та не надання пояснень й документів на письмовий запит центрального податкового органу, у податкових органів виникає право на проведення документальної позапланової невізної перевірки та здійснення нарахування грошових зобов'язань. Слід зазначити, що залежно від строку подання декларації визначається гранична дата сплати

сум одноразового збору, який сплачується у три етапи, перший – протягом 30 к.д. після подання декларації. Якщо декларація була подана на початку компанії декларування до 31.08.2022, то останній строк сплати сум податку – 31.10.2024, якщо після 31.08.2022 – 30.04.2025. Отже, відповідно питання щодо визначення сум грошових зобов'язань за поданими деклараціями та сплаченими зобов'язаннями будуть предметом перевірок ще тривалий час. Принагідно слід зазначити, що «сума задекларованого до сплати одноразового збору на 01.03.2023 склала 547,5 млн грн. [7].

До перевірок, які уповноважені провадити податкові органи також належать документальні перевірки, які в свою чергу поділяються на документальні планові виїзні, документальні планові невиїзні, документальні позапланові виїзні й документальні позапланові невиїзні та документальні невиїзні позапланові електронні перевірки за заявою платника податків. Сідор М.І. визначив, що «електронні податкові перевірки спрямовані мінімізувати втручання в діяльність господарюючих суб'єктів. Їх зміст полягає у здійсненні документальної перевірки в електронному вигляді без контакту робітника податкової служби і платника податку» [8]. На нашу думку, перевага такої перевірки полягає в тому, що навіть якщо податкові органи виявили порушення податкового законодавства складається довідка і вважається, що порушення виявив сам платник податків, якому надається 20 робочих днів для відновлення правопорядку. Враховуючи, що сьогодні більшість перевірок провадяться в електронній формі без втручання в господарську діяльність платника податків, вважаємо що документальні позапланові невиїзні електронні перевірки, які провадяться за заявою платника податків доцільніше назвати «ініціативні документальні невиїзні перевірки».

Спеціальними документальними податковими перевірками, які також не включені до глави 8 ПК України, і які має право проводити центральний податковий орган є перевірка з питань дотримання платником податків принципу «вितягнутої руки» та перевірка контролюючої особи. Перевірка з питань дотримання платником податків принципу «витягнутої руки», відповідно до пп. 78.1.16 п. 78.1. ст. 78

ПК України та п. 4 розділу 1 Порядку проведення перевірки з питань дотримання платником податків принципу «вितягнутої руки» належить до документальних позапланових перевірок, у разі подання звіту [9]. Законодавство України не використовує щодо цих перевірок термінологію «спеціальна», але оскільки вони мають свої особливості, відмінні від документальних перевірок, ми називаємо їх спеціальні документальні перевірки. Обидві перевірки проводяться щодо сплати податку на прибуток підприємств, водночас перевірка контролюючої особи може стосуватися податку на доходи фізичних осіб у разі якщо такою контролюючою особою буде фізична особа, а не юридична; перевіряється річна звітність; враховуючи обсяг документації, яка підлягає перевірці, строк перевірки становить 18 місяців у разі трансфертного та 6 місяців щодо контрольованої особи, а у разі потреби отримання інформації від іноземних держав, проведення експертизи та/або перекладу на українську мову документів, необхідних для дослідження предмету відповідної перевірки, можуть бути подовжені відповідно на 12 та 6 місяців. Проведення зазначеної перевірки не перешкоджає контролюючому органу провадити інші види перевірок щодо зазначеного платника податків. Результати перевірки оформлюються у формі акту (довідки). Акт (довідку) про проведення перевірки податковий орган зобов'язаний надати платникові податків протягом двох робочих днів для ознайомлення та підписання. Платник має право подати свої заперечення протягом 30 днів, які розглядаються протягом 30 робочих днів, оскарження відбувається згідно зі ст. 56 ПК України.

У разі розгляду судом позовів платника податків з питань, пов'язаних з призначенням, проведенням або предметом перевірки з питань дотримання платником податків принципу «витягнутої руки», строк її проведення переривається до завершення судових процедур. Враховуючи значні строки такої перевірки податковий орган зобов'язаний кожні 6 місяців повідомляти платника податку про хід перевірки. До правових підстав проведення зазначеної перевірки належать: подання заяви про намір провести пропорційне коригування; надання платником податків документації

з трансфертного ціноутворення відповідно до запиту центрального податкового органу (запит може бути надіслано не раніше 1 жовтня, року наступного за звітним, тобто граничної дати подання звіту про контрольовані операції та повідомлення про участь у міжнародній групі компаній); неподання або подання з порушенням вимог законодавства звіту, документації з трансфертного ціноутворення, глобальної документації з трансфертного ціноутворення, звіту у розрізі держав міжнародної групи компаній (є також підставою для проведення документальної позапланової перевірки відповідно до пп. 78.1.2. та пп. 78.1.15 п. 78.1 ст. 78 ПК України). Враховуючи, що платник податку відповідно до вимог п. 39.4 ст. 39 ПК України подає звіт, а не декларацію, а також враховуючи, що більш повний перелік документів щодо звітності у сфері трансфертного ціноутворення визначено у пп. 78.1.15 п. 78.1. ст. 78 ПК України, вважаємо пп. 78.1.2. п. 78.1 ст. 78 ПК України слід виключити.

Для перевірки з питань дотримання платником податків принципу «вितягнутої руки» є характерним спеціальний порядок її проведення включаючи порядок призначення та можливість застосування тих способів податкового контролю, які не застосовуються під час проведення загальних документальних перевірок. За наявності законодавчо визначених підстав керівник, заступник або уповноважена особа територіального податкового органу направляє до центрального податкового органу інформаційне повідомлення з обґрунтуванням підстав проведення перевірки. Центральний податковий орган протягом 15 робочих днів з дня отримання інформаційного повідомлення приймає одне з двох рішень: погодження на проведення перевірки або вмотивоване заперечення на проведення перевірки. На підставі отриманого погодження територіальний податковий орган видає наказ про проведення перевірки, який доводить до відома платника податків. За рішенням центрального податкового органу до перевірки можуть бути залучені представники центрального податкового органу та/або інших територіальних органів. Рішення про подовження строку проведення перевірки «вितягнутої руки» може бути прийнято за рішенням керівника (заступника

керівника) центрального податкового органу. Територіальний податковий орган не має права, по-перше, провадити більше однієї перевірки одного платника податків протягом календарного року; по-друге, проводити повторну перевірку (пп. 39.5.2.4. пп. 39.5.2 п. 39.5 ст. 39 ПК України).

Під час перевірки можуть бути застосовані такі способи (методи) податкового контролю як: зустрічі з платником податків; опитування посадових осіб та/або представників платника податків, які є сторонами контрольованої операції; огляд приміщень, об'єктів та споруд, де провадиться діяльність платника податків, пов'язана з проведенням контрольованої операції; запити іншим учасникам контрольованої операції; запити компетентним органам іноземних держав. Для обговорення методів визначення відповідності умов контрольованих операцій принципу «вितягнутої руки», застосованих під час перевірки, контролюючий орган має право проводити зустрічі з платником податків (уповноваженими ним особами), за наслідками проведення якої складається протокол у 2 примірниках (розділ IV Порядку). Слід зазначити, що такий спосіб податкового контролю не знайшов відображення у ст. 62 ПК України.

Наступною спеціальною документальною перевіркою є перевірка контролюючої особи, яка провадиться згідно з нормами ст. 39-2 ПК України. Підставами для проведення зазначеної перевірки є отримання контролюючим органом податкової інформації, що свідчить про неподання платником податків або подання з порушенням вимог законодавства звіту про контрольовані іноземні компанії (фізичні особи – до 01.05 року, наступного за звітним, а юридична особа – протягом 60 к.д. після закінчення звітного року); ненадання контролюючому органу відповіді на запит. Платник податку має право подати скорочену форму звіту у разі, якщо не має можливості забезпечити складання фінансової звітності контрольованої іноземної компанії та/або здійснення розрахунку скоригованого прибутку контрольованої іноземної компанії. При цьому, повний звіт подається не пізніше кінця календарного року, наступного за звітним (податковим) роком. У разі потреби платник податків подає уточ-

нюючу річну декларацію без сплати штрафних санкцій та/або пені. До особливостей цієї спеціальної документальної перевірки належить те, що контролюючий орган не має права проводити більше ніж одну перевірку контрольованої особи протягом двох календарних років. До способів податкового контролю, які застосовуються під час перевірки контрольованої особи належать: облік, звірка, запит, та/або опитування посадових осіб або працівників іноземної юридичної особи та/або пов'язаних із нею юридичних осіб. Облік фізичних та юридичних осіб як підконтрольних суб'єктів в даних правовідносинах здійснюється на підставі повідомлення платником податку, яке надсилається контролюючому органу протягом 60 днів з дня такого набуття (початку здійснення фактичного контролю) або відчуження (припинення фактичного контролю). В подальшому платник податків повинен повідомляти податковий орган про будь-які зміни у своєму правовому статусі як контрольованої особи. Зазначене правило не застосовується у разі, якщо мова йде про контрольовану іноземну компанію, яка є публічною. Принагідно слід зазначити, що існує потреба внесення змін до ст. 62 ПК України стосовно способів податкового контролю, які використовує податковий орган під час перевірки контрольованої особи.

Висновки. На сучасному етапі розвитку нашої держави податкові органи крім загальних податкових перевірок, правовий механізм проведення яких визначено у Главі 8 ПК України, мають право провадити і спеціальні податкові перевірки. До спеціальних податкових перевірок належать: спеціальна камеральна перевірка нерезидента, який постачає електронні послуги на митній території України фізичним особам та фізичним особам-підприємцям, які не зареєстровані платниками ПДВ; одноразова (спеціальна) камеральна перевірка, яка провадиться щодо одноразового (спеціального) добровільного декларування та належної сплати грошового зобов'язання; перевірка з питань дотримання платником податків принципу «втягнутої руки»; перевірка контролюючої особи. До спільних ознак, характерних для спеціальних податкових перевірок належить: 1) правовий механізм проведення спеціальних податкових перевірок не знайшов відображен-

ня у Главі 8 ПК України, а визначений іншими нормами ПК України; 2) стосується виключно загальнодержавних податків: ПДВ, податок на прибуток підприємств, податок на доходи фізичних осіб; 3) особливий суб'єктний склад. В даних правовідносинах як контролюючий орган бере участь центральний податковий орган, підконтрольним суб'єктом є спеціально визначений суб'єкт; 4) спеціальний предмет проведення перевірки; 5) інший строк подання звітності, яка є предметом відповідної перевірки; 6) обов'язок подання документації виключно в електронній формі; 7) більш тривалий строк проведення перевірки; 8) проведення таких перевірок не перешкоджає податковим органам проводити інші податкові перевірки, визначені ст. 75 Податкового кодексу України. Кожна із спеціальних перевірок має також ряд власних спеціальних ознак.

З метою вдосконалення законодавства України у сфері податкового контролю, враховуючи право податкових органів на проведення спеціальних перевірок, вважаємо до Податкового кодексу слід внести зміни: 1) до п. 49.4 ст. 49 Податкового кодексу України щодо подання податкової звітності в електронній формі суб'єктами спеціальних податкових перевірок; 2) до ст. 62 Податкового кодексу щодо способів здійснення податкового контролю під час проведення перевірок контрольованих осіб; 3) враховуючи, що платник податку відповідно до вимог п. 39.4 ст. 39 ПК України подає звіт, а не декларацію, а також враховуючи, що більш повний перелік документів щодо звітності у сфері трансфертного ціноутворення визначено у пп. 78.1.15 п. 78.1. ст. 78 ПК України, вважаємо пп. 78.1.2. п. 78.1 ст. 78 ПК України слід виключити; 4) оскільки сьогодні більшість перевірок провадяться в електронній формі без втручання в господарську діяльність платника податків, вважаємо що документальні позапланові невізні електронні перевірки, які провадяться за заявою платника податків доцільніше назвати «ініціативні документальні невізні перевірки», що зумовлює потребу внесення змін до абз. 7 пп. 75.1.2 п. 75.1 ст. 75, абзаци 2, 4 п. 50.1 ст. 50, п. 50.3 ст. 50, пп. 54.3.2 п. 54.3 ст. 54, пп. 78.1.17 п. 78.1 ст. 78, абз. 4 п. 85.2 ст. 85, п. 86.1 та п. 86.11 ст. 86 Податкового кодексу України.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Податкове право України: підручник / [О.О. Головашевич, А.М. Котенко, Є.М. Смичок та ін.], за ред. М.П. Кучерявенка. Харків: Право, 2018. 512 с.
2. Логвин А.В. Податковий контроль: проблеми сьогодення та шляхи вирішення. Правова позиція. 2021. № 3. С. 27-32.
3. Пасько Т. Поняття, правові ознаки та види невиїзних податкових перевірок в Україні. Підприємництво, господарство і право. 2020. № 7. С. 243–248.
4. Ліпський В.В. Податковий контроль: загальна характеристика. Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2016. Серія Право. Випуск 38 Том 1. С. 180–183.
5. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755-VI // Офіційний веб-портал Верховної Ради України. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>
6. Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо стимулювання дегінізації доходів та підвищення податкової культури громадян шляхом одноразового (спеціального) добровільного декларування фізичними особами належних їм активів та сплати одноразового збору до бюджету: Закон України від 15.06.2021 № 1539-IX URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1539-20#n12>
7. 1 березня 2023 року завершилася кампанія одноразового (спеціального) добровільного декларування активів фізичних осіб. URL: https://zib.com.ua/ua/155096-podatkova_amnistiya_ne_vipravdala_ochikuvan.html
8. Сідор М.І. Електронна податкова перевірка як форма здійснення фінансового контролю С. 80–83. URL: <http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/19472/Сідор%20М.%20І.%20Електронна%20податкова%20перевірка%20як%20форма%20здійснення%20фінансового%20контролю.pdf?sequence=1&isAllowed=y>
9. Про затвердження Порядку проведення перевірки з питань дотримання платником податків принципу «втягнутої руки»: Наказ Міністерства фінансів України від 10.03.2016 № 344, зареєстровано в Міністерстві юстиції України 01.04.2016 за № 497/28627 (зі змінами). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0497-16#n15>